

ROMANIA
CURTEA DE APEL SUCCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NR. 307

Sedinta publică din 29 martie 2007

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol, judecarea recursurilor declarate de reclamanta SC „
 SRL cu sediul în mun. Suceava, ad. Suceava și părâta
 Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în aceeași localitate, str.
 Nicolae Iorga nr. 10, impontriva sentinței nr. 307 din 29 martie 2007, a
 Tribunalului Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal (dosar
 nr. 307/2007).

La apelul nominal au răspuns avocatul , pentru reclamanta
 recurentă și consilier juridic , pentru părâta recurentă, lipsă fiind
 părâta intimată Garda Financiară Suceava.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, apărătoarea recurentei a depus chitanța
 nr. 307 din 29 martie 2007, cu care s-a achitat taxa judiciară de timbru în sumă de lei și
 timbru judiciar de lei, anulate la dosar, făcând dovada timbrării recursului.

Reprezentantul părâtei recurență a depus la dosar întâmpinare la recursul
 formulat de reclamantă, din care un exemplar înmânează acesteia, prin apărător.

Instanța, constatănd recursul reclamantei legal timbrat și ambele recursuri în
 stare de judecată, a dat cuvântul la dezbatere.

Avocat , pentru societatea recurență a solicitat admiterea
 recursului declarat de aceasta, pentru motivele arătate în scris, modificarea în parte a
 hotărârii recurate și în rejudicare, admiterea acțiunii aşa cum a fost formulată. Referitor la recursul părâtei, a cerut respingerea acestuia ca nefondat, cu precizarea
 subsidiară că la instanță de fond nu s-a contestat expertiza extrajudiciară și nici nu s-
 au solicitat alte probe.

Consilier juridic , pentru părâta recurență a solicitat, în
 principal, admiterea recursului acesteia pentru motivele invocate, casarea sentinței
 atacate și trimitera cauzei spre rejudicare aceleiași instanțe iar, în subsidiar,
 admiterea recursului, modificarea soluției primei instanțe și în rejudicare, respingerea
 acțiunii ca nefondată. Cu privire la recursul declarat în cauză de reclamantă, a cerut
 respingerea acestuia ca nefondat, conform întâmpinării depusă azi.

Declarând dezbatările închise, după deliberare,

C U R T E A,

Asupra recursurilor de față, constată următoarele:

Prin acțiunea adresată Tribunalului Suceava la , S.C. „SRL Suceava a solicitat în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, anularea deciziei nr. emisă de intimată, anularea procesului verbal întocmit de Garda Financiară la , suspendarea executării actului administrativ atacat până la soluționarea definitivă și irrevocabilă a contestației.

În motivarea acțiunii, contestatoarea arată că prin procesul verbal încheiat de Garda Financiară s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a sumei de lei RON, măsură care ulterior a fost contestată, iar prin decizia , contestația a fost admisă în parte, în sensul că procesul verbal a fi menținut pentru suma de lei RON. Prin procesul verbal menționat se reține, în perioada ianuarie 2002 – martie 2003 a desfășurat activitate de școlarizare a unor nr. de persoane în vederea obținerii permisului de conducere, realizând venituri de lei RON pe care nu le-a înregistrat în evidență contabilă și deci societatea datorează TVA aferent. Pentru această faptă, administratorul societății a fost cercetat penal pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală. Organul de cercetare penală a dispus efectuarea unei expertize contabile, iar din lucrarea efectuată rezultă că societatea și-a îndeplinit obligația de a evidenția veniturile realizate și că sumele inscrise în facturi sunt cele reale. În baza concluziilor expertizei organele de cercetare penală au dispus prin rezoluția nr. a Parchetului de pe lângă Judecătorie Suceava scoaterea de sub urmărire penală a administratorului societății sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, întrucât fapta nu există. În temeiul acestora concluzii s-a stabilit că nu există nici o obligație a societății, de plată a unor sume bani la bugetul de stat.

În dovedirea acțiunii s-au depus înscrișuri.

Intimata a depus întâmpinare prin care a arătat că, admisibilitatea cererii suspendare a executării actului administrativ suspus controlului este condiționat de justificare temeinică și de iminența producerii unei pagube, partea interesată trebuind să învedereze instanței elemente care să justifice temeinicia cererii, precum împrejurarea că paguba este pe cale să se producă. Contestatoarea nu a arătat motivele care îndeplinește condițiile arătate și îi revine sarcina de a proba că executarea actului contestat ar avea consecințe deosebit de grave asupra activității societății. Că privește fondul cauzei, intimata precizează că răspunderea penală a persoanei fizice care a intervenit pentru încălcarea legii penale, iar răspunderea persoanei juridice derivă din încălcarea legislației fiscale. Din verificările efectuate la S.C. „SRL” organul de inspecție fiscală a constatat că societatea a desfășurat în perioada ianuarie 2002 – martie 2003 în mod constant activitate de școlarizare în vedere obținerii permisului de conducere categoriile B,C, C+E, D, folosind în acest scop 5 mijloace de transport. Organul de control a constatat că agentul economic nu a înregistrat în evidență contabilă venituri din activitatea de școlarizare în sumă de lei RON și nu a colectat și achitat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora. În ceea ce privește impozitul pe profit, în urma controlului efectuat s-a constatat că în data de S.C. „SRL” a încheiat un contract de închiriere pe o perioadă de un an cu S.C. „SRL”, închirierind un nr. de microbuze marca Mercedes Sprinter în vederea efectuării de transport de persoane. Societatea a efectuat în perioada octombrie 2002 – martie 2003 cheltuieli în sumă de lei înscrise în 22 facturi fiscale, reprezentând contravaloarea reparațiile

auto și contribuțiilor financiare aferente mijloacelor de transport închiriate. Organele de control au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deducibile la calculul profitului impozabil, motivat de faptul că nu sunt aferente activității desfășurate, fiind efectuate în scopul realizării de venituri din transportul persoanelor de către S.C.

SRL și nu pentru realizarea veniturilor din închiriere de către S.C.

SRL.

Prin încheierea nr. , secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Suceava a dispus suspendarea executării acestei decizii nr. , refinând că reclamanta a făcut dovada unui caz justificat și a producerii unei pagube iminentă, încheiere rămasă irevocabilă prin decizia nr. din a Curții de Apel Suceava.

Prin sentința nr. , Tribunalul Suceava a admis contestația formulată de S.C. Suceava și a anulat decizia emisă de D.G.F.P. Suceava, precum și procesul – verbal din .

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs D.G.F.P. Suceava invocând drept motiv de casare disp. art. 304 pct. 9 și disp. art. 312 al. 5 Cod pr. civilă.

Prin decizia nr. din Curtea de Apel Suceava a admis recursul declarat de D.G.F.P. Suceava și a casat sentința, trimițând cauza spre rejudicare aceleiasi instanțe.

S-a reținut că, organul constatator, respectiv Garda Financiară Suceava care este unitate de sine stătătoare, cu personalitate juridică și are în atribuții verificarea agentilor economici privind înregistrarea încasărilor în contabilitate, a veniturilor precum și a TVA, nu a fost citată la judecata în fond, încalcându-i-se dreptul la apărare și totodată încalcându-se principiul contradictorialității, fapt ce atrage nelegalitatea hotărârii potrivit art. 312 al. 5 Cod pr. civilă.

În rejudicare, Tribunalul Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal prin sentința nr. din a admis în parte acțiunea, a desființat în parte decizia nr. dir emisă de D.G.F.P. Suceava și a anulat în parte procesul verbal din emis de Garda Financiară Suceava, cu privire la suma de lei reprezentând TVA.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, potrivit concluziilor raportului de expertiză contabilă efectuat cu ocazia cercetării penale, D.G.F.P. Suceava nu a făcut dovada că reclamanta datorează bugetului suma de lei reprezentând TVA, aferentă veniturilor neînregistrate în sumă de lei.

Totodată, s-a mai reținut că, în raport de dispozițiile pct. 9.1. din H.G. nr. 859/2002, cheltuielile în sumă de lei sunt considerate nedeductibile, astfel că, suma de lei a fost corect reținută ca fiind datorată cu titlu de impozit pe profit.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs S.C. SRL Suceava cât și D.G.F.P. Suceava, ambele criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În dezvoltarea motivelor de recurs, contestatoarea S.C. SRL Suceava a arătat că, în mod eronat instanța a înlăturat concluziile raportului de expertiză în ceea ce privește societatea care era obligată a suporta cheltuielile legate de autoturismele ce făcuseră obiectul contractului de locaționé nr. , care potrivit actului adițional din data de eveneau proprietarului.

Atât contractul în sine cât și modificarea lui, mai arată recurenta, pot fi dovedite prin orice mijloc de probă aşa încât înscrișul sub semnătură privată încheiat

între societăți și care de altfel a fost înregistrat în Registrul de intrări fiecareia dintre ele, nu poate fi înălțurat ca neavând dată certă.

Intimata recurrentă D.G.F.P. Suceava, a arătat în motivarea recu-
instanță de fond nu a făcut distincție între răspunderea penală a persoanei vin-
răspunderea civilă a persoanei juridice.

Procesul verbal întocmit la data de de către Garda Finan-
~~Suceava constată încălcări ale normelor fiscale vizând constatări și obligații~~
exced dreptului penal.

Mai arată recurrenta că, în mod nelegal instanța de fond a avut în vedere
soluționarea cauzei concluziile raportului de expertiză întocmit în dosarul pen-
aceasta reprezintă pentru cauza de față o probă extrajudiciară care nu îi e
opozabilă.

În fine, cât privește suma de lei, mai arată recurrenta, procesul verbal
~~a fost desființat în parte, pentru această sumă, așa încât acest capăt~~
cerere trebuia respins ca rămas fără obiect.

Analizând hotărârea recurătă, prin prisma actelor și lucrărilor dosarului
precum și a motivelor invocate în recursurile declarate, ce vizează disp. art. 304 pct
Cod pr. civilă, curtea constată neîntemeiate ambele recursuri.

Recursul declarat de S.C. SRL Suceava, vizează menținerea
către instanța de fond a actelor administrative atacate pentru suma de
reprezentând impozit pe profit.

Criticile formulate de recurrentă în sensul că în mod eronat s-a reținut obliga-
sa de plată a sumei arătate nu pot fi primite.

Astfel, potrivit art. 1182 Cod civil, față de terțe persoane, data înscrisului și
semnătură privată nu constituie dată certă decât din ziua înregistrării sale în regist-
public.

Aceste dispoziții legale, referitoare la dată certă constituie de fapt o garan-
ție pentru terți împotriva pericolului antedatării de către părți a înscrisurilor în id-
eia producării anumitor consecințe favorabile.

Este fără dubiu faptul că, contestatorul avea obligația înregistrării actu-
adițional la Administrația Financiară, astfel încât criticile sale sub aspec-
mijloacelor de probă a contractului de locațiu și a modificărilor intervenite
acesta, nu pot fi primite.

În această ordine de idei, neavând dată certă înscrisul nu poate fi opoza-
terților și deci în raport de disp. pct. 9.1. din H.G. nr. 859/2002, cheltuielile în su-
de fiind nedeductibile, suma de lei este datorată cu titlu de impo-
pe profit.

Deasemeni neîntemeiat este și recursul declarat de D.G.F.P. Suceava.

Într-adevăr, expertiza contabilă efectuată în cadrul cercetării penale,
extrajudiciară față de cauza de față, însă incontestabil a fost efectuată în condiții
contradictoriată, iar concluziile acesteia nu au fost contestate de către recurrentă
judecata în fond.

Pe de altă parte, obligațiile de plată stabilite prin procesul verbal
11.06.2003 contestat în prezența cauză au făcut obiectul analizei expertului în ca-
expertezei contabile efectuate în fază de cercetare penală a administratorului socie
și sunt consecința directă a faptelor acestora, așa cum de altfel rezultă și din actu-
control.

Față de aceste aspecte, criticile în sensul nelegalității hotărârii motivat de prelînarea concluziilor raportului de expertiză efectuat în procesul penal nu pot fi admise.

Așa cum corect a reînunțat instanța de fond, în raport de prev. art. 64 al. 2 din O.G. nr. 92/2003, D.G.F.P. Suceava nu a făcut dovada că S.C. „SRL” îndatorcea bugetului de stat suma de ₦ lei reprezentând TVA, aterenul veniturilor registrate în sumă de ₦ lei.

Față de cele ce preced, constatănd temeinică și legală hotărârea instanței de fond, în temeiul art. 312 Cod pr. civilă, curtea va respinge ca nefondate recursurile declarate de S.C. „SRL” Suceava cât și de D.G.F.P. Suceava.

*Pentru aceste motive,
În numele Legii,*

D E C I D E:

Respinge, ca nefondat, recursul declarat, de reclamanta SC

SRL cu sediul în mun. Suceava,

sentinței nr. din a Tribunalului Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Respinge ca nefondat recursul declarat de părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în județul Suceava împotriva aceleiași sentințe.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red.
Jud.
Dact.
Ex.2;